

Pārdomas

2017.gada 13.oktobrī

Šodien sieva pastāstīja vakardienas notikumu vietējā veikaliņā, par ko nolēmu uzrakstīt.

Mana sieva un vietējā veikala pārdevēja ir labas draudzenes. Vakar sieva aizet uz veikalu iepirkties, un pārdevēja viņai saka: "Vai tu nevari nedaudz uzkavēties? Tūlīt atkal tie no tās kristīgās skolas nāks. Esmu viena un man ir bail! Vakar ienāca bariņš. Viens man iesita pa seju. Diezgan spēcīgi iesita. Nolemāja pēdējiem vārdiem, tāpēc ka neiedevu viņam cigaretes." Pārdevēja solīja iet sūdzēties skolai.

Es biju sašutis un teicu: "Kāpēc neizsauca policiju? Darbojas taču video novērošana veikalā. Visu var redzēt un pierādīt! Šāda tipa jauniešus ir jānodod tikai policijai! Ne baznīca, ne skola nespēj tikt ar viņiem galā!"

Problēma tāda, ka nosaukums "Kristīgā skola" vietējiem bērniem izraisa ironisku smīnu. Parasti tie to lieto negatīvā nozīmē. Kāpēc? Tāpēc ka Kristīgā skola valsts finansējuma dēļ ir spiesta uzņemt pilnīgi visus bērnus – arī nelabvēlīgos, kurus neviena cita skola neņem.

Atklāti sakot, es mēģinu izvairīties atrasties Kristīgās skolas tuvumā, kad tur beidzās stundas. Bērni uzvedas nenormāli. Piemēram, vēl nesen biju liecinieks tam, kā puika grūstīja meiteni uz braucamās daļas un rāva viņai nost jaku. Meiteni gandrīz notrieca mašīna. Es iejaucos. Puika pārtrauca tikai tad, kad piedraudēju izsaukt policiju. Bariņš bērnu uz to visu skatījās un uzjautrinājās.

Ši, protams, nav vienīgā reize. Es te nerunāšu par apspļaudītiem trošuāriem ap skolu, necenzētu lamāšanos, vājāko pazemošanu. Man ir bieži to nācies redzēt tā sauktās "kristīgās" skolas tuvumā.

Atceros reizes, kad pie skolas stāvēja pašvaldības policijas auto. Tad atceros kādu Kristīgās skolas klases audzinātāju, kura ar asarām acīs stāstīja vecāku sapulcē, ka nezinot ko iesākt ar grūti audzināmiem bērniem! Likums tos ir padarījis bezspēcīgus. Vienīgais, ko viņi drīkst – ekstremālās situācijās izsaukt pašvaldības policiju. Tas arī viss. Tad tāpēc es šad un tad redzu pašvaldības policijas auto pie skolas!

Dīvainā kārtā bērni, kuri no Kristīgās skolas ir pārgājuši uz valsts skolām, jūtas daudz laimīgāki! Man ir stāstījuši paši bērni, ka ģimnāzijā ir daudz labākas, civilizētākas attiecības bērnu starpā!

Tad man tagad ir jautājums: “Kāpēc tā skola vēl nes Kristīgās skolas vārdu? Tas taču grauj gan baznīcas, gan kristīgās Vēsts prestižu! Cik ilgi tas tā vēl turpināsies? Kamēr kāds kādu vēl nositīs no tā sauktās “kristīgās” skolas! Bet tad jau visi šausmināsies un vaimanās: kā tas varēja notikt “kristīgā” vidē?!”

Bet varbūt ka tā vide pavisam sen vairs nav ne grama kristīga?!... Agrāk vajadzēja domāt, draugi! Bet Dievs vienkārši parāda visu to “kristīgo” zaķi, kuram neviens negrib ne pirkstu kustināt, lai to kaut kā izmainītu!